

מ"ת 27315/08 - מדינת ישראל נגד נחמן ישראלי יוסף

בבית משפט השלום בקריית גת
בשבתו כבית משפט השלום באשקלון
מ"ת 17-08-27315 מדינת ישראל נ' יוסף(עציר)

בפני כב' השופט משה הולצמן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד עמית חומרה
נגד

המשיב

נחמן ישראלי יוסף (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד מאיר לוחן בשם עו"ד דינה זיצבר

החלטה

1. בגדרו של הליך זה הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.
2. כנגד המשיב הוגש כתוב אישום ובמסגרתו נתען כי ביום 3.8.2017, בשעה 00:16, או בסמוך לכך, ברחוב הצוללים (xxxxxx), המשיב ניגש אל המטלוננת, לאחר שביקשה ממנו לא פעם שלא לפנות אליה, אחרת תזעיק את המשטרה, העביר את העיתון שהחזיק בידו על פניה ובקש ממנו לлечת עמו. המטלוננת החלה לצעוק שנייה לה אך הנאשם הוציא מכנסיו סכין יפנית פתח אותה ואימץ על המטלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובכוונה להפחידה בכך שאמר לה "מי שמתעסק איתי, חבל לו על הזמן", קיפל את הסכין והכניס אותה לכיס. במהלך עימות שנערך בין המטלוננת למשיב בתחנת המשטרה, ביום 10.8.2017, אימץ עליה המשיב באומרו "... אני יודע היין את גרה, אני בירורתי עלייך הכל", וזאת בכוונה להפחידה.
3. הוראות החיקוק שמצוינו בכתב האישום הינו- איוםים (2 עבירות)- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז- 1972 (להלן: "**חוק העונשין**"), והחזקת אגרוף או סכין למטרה לא כשרה- עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.
4. בבקשתו של המשיב עד לתום ההליכים נתען, בעיקרי הדברים, כי נוכחות הגשת כתב אישום, העבירות שייחסו למשיב, נוכחה קיומן של ראיות לכואורה, והמסוכנות הנש��פת ממנו, בשים לב לנסיבות העניין ובערו הפלילי, יש מקום להיעתר בבקשתו.
5. עיקרי טענותיה של באת כוח המשיב-

א. המטלוננת טענה שהמשיב פגש אותה ברחוב וכאשר ביקשה ממנו הניח לה הוציא סכין ואים עליה. במהלך השיחה שלחה הודעה לחבריה, או למי מהם, אלא שאלה

כל לא נחקרו מהטעם שסירבו להגיע לתחנה ולהחקר, ובנסיבות אלה לא ברור על מה בדיק נסובה השיחה ביניהם.

ב. המתלוננת טענה שצילמה את המשיב במהלך האירוע, שבו איים עלייה בסכין, אלא שבצלום המשיב נראה מחזיק בעיתון ולא בסכין, ויש בכך כדי לכרשם במשקל שניתו ליחס לטענתה.

ג. המתלוננת מסרה כי המשיב הטריד אותה מינית שלוש שנים טרם האירוע הנדון, אלא שהיא לא התלוננה על כך בעבר, ואין במקרה ראיות של ממש התומכות בגרסתה זו. ואכן, האירוע הנטען לפני 3 שנים לא בא לידי ביטוי בכתב האישום.

ד. המבקרת סקרה כי שם של המשיב הינו נסימ ישראל בעודו שמו נחמן ישראל יוסף.

ה. מתkowski הרושם שהמבקר רודפת את המשיב.

ו. המשיב מכחיש בתוקף את החשדות כלפיו.

ז. לא הוגג תיעוד לגבי האיום שהמשיב השמיע כלפי המתלוננת בעימות שנערכ בינם, כפי שנטען באישום השלישי.

ח. מצבו הנפשי של המשיב אינו שפיר, הוא מוכר למערכת הבריאות, ויכול שהוא מקום להעמידו לבדיקה אצל הפסיכיאטר המחויז, אלא שהמשיב מתנגד לכך בכל תוקף.

6. עיקרי הטענות שהעלתה בא כוחה של המבקרת-

א. המשיב ביצע מעשה מגונה במתלוננת 3 שנים לפני האירוע הנדון.

ב. המשיב ניסה לשבש את העימות שנערכ עם המתלוננת, תוך שהתעלם מażהרות השוטרים, ואיים עלייה במהלך.

ג. כשבועיים לפני האירוע המשיב פתח בשיחה עם המתלוננת בסמוך לביתו והיא בקשה ממנו לחדר מכך. אמה ששמעה את השיחה ביניהם בטלפון ירצה לרחוב וביקשה מהמשיב שיניח לבטה ולא יפנה אליה והוא הבטיח לה שלא יפנה אליה, אלא שוחר, פנה, והטריד את המתלוננת באירוע הנדון, הניח עיתון על פניה ובמהשך שלפ סcin, ובאותו מעמד שאל אותה האם היא לובשת חוטיני, ואף הודה בעימות שהעללה את השאלה בפניה.

ד. המשיב הכחיש בחקירה שהוא מכיר את המתלוננת ואת קיומו של האירוע מלפני שלוש שנים, אך בהמשך מסר גרסאות סותרות ולפיهن הכר את המתלוננת רק בפניה, ולאחר מכן אישר שנפגש עם המתלוננת לפני שלוש שנים, ובמהשך שוב שינה את גרסאותיו.

ה. כאשר השמיעו בפני המשיב 6 שיחות שבהן התנצל על האירוע שהתרחש לפני שלוש שנים השיב שעשה זאת מתוך לחץ שלא יואשם באשמה שוויא, ובהמשך טען שאין זיקה בין לבין ההקלות וקולו לא נשמע בהן, בעוד שגרסתה של המתלוננת נותרת יציבה לכל אורך החקירה.

ו. בהקלטה השנייה כאשר המתלוננת שאלה אותו "מה אתה שלפ סcin" המשיב

הшиб שזה לא היה עלייה, ומכאן שיש ממש בגרסת המתלוננת בעניין זה.

ז. בהקלטה הרביעית ניתן להבין שהמשיב נגע במתלוננת לפני מספר שנים, והוא מבקש את סליחתה ולטעמו "מה שהיא מת מזמן".

ח. בעימות שנערך המשיב השמייע איזומים שונים וכאשר המתלוננת אמרה לחוקר שהוא מאיים המשיב שם עשה למתלוננת משהו רע הוא מتنצל על כך.

ט. ניתן למצאו נקודות השקאה רבות בין גרסתה של המתלוננת לבין הגרסה שמסר המשיב.

י. המשיב אמר בחקירתו הראשונה שהוא ישתה למתלוננת את הדם, ובהמשך איים על השוטרים, ובסיום החקירה שוב איים על המתלוננת.

יא. נכון התנהגות המשיב במהלך העימות נאלץ חוקר נוסף להיכנס לחדר (הسرطان) שתיעד את העימות לא הוגג בדיון מפתת תקלה טכנית). במהלך העימות איים על השוטרים ועל המתלוננת שהוא יודע היכן היא גרה והיכן אמה מתגוררת ושבירר עליה.

יב. התמונה המתבקשת הינה כי המשיב אינו שולט בדחיפוי, ובשים לב למסוכנות הנש��פת ממנו, לאור האיזומים שהשמייע, הרשותו הקודמות, מסרים בפועל, מסר מותנה, שני הליכים פליליים תלויים וועודדים בעניינו, נראה שאין חלופה שיכולה לאין את מסוכנותו מלבד מעצרו עד לתום ההליכים.

7. לאחר שבנתתי את חומר הראיות סבורי שקיימות ראיות לכואורה, ככל שהדבר נדרש בשלב זה של ההליך המשפטי, שיכול יוביל להרשעתו של המשיב בעבירות המוחסוטה לו.

א. המתלוננת מסרה בחקירתה מיום 3.8.2017 שכاصر הלכה בלבד ברחוב הצוללים, בסביבות השעה 16:00, הבדיקה במשיב, והרכינה את ראה מכיוון שהניחה שכוכונתו לפנות אליה, וזאת לאור פניות קודמות של המשיב, למורת שהתריעה בפנוי שאם ישוב ויפנה אליה בכוכונתה לפנות למשטרה. המשיב ניגש אליה, העביר את העיתון שהחזיק בידו מול פניה על מנת לגרום לה להתייחס אליו, והוא צעקה שכוכונתה להזמין משטרה. המשיב צחק ושאל "**מה את לא סולחת לי**" והוא השיבה שאינה סולחת על מה שעשה. המשיב ביקש בזק שouch עםמה צד והוא צעקה "**שיועף מנני**" ואז "... **הוא הוציא סכין יפנית** **חוללה מהcis של המנכדים שלו ופתח את הסcin ואים עלי** **ואמר שמי שמתעסך אתן חבל לו על הזמן סגר את הסcin והחזיר לך cis**" (ע' 1 ש' 9-8). בהמשך שלחה הודעה בטלפון הנייד לצד שלה בשם סיימון שהוא שוטר במשטרת קריית גת והודיעו שהמשיב מאים עליה בסכין, והציגה את ההודעה בחקירתה. המשיב אמר שאם תזמן משטרה זה לא מעنين אותו מכיוון שכוכונתו להכחיש את גרסתה, ואז החלה להקליט את השיחה בטלפון הנייד (עיקרי השיחה שהוקלטה תועדה בחקירתה). המשיב "... **הסתכל לי על הישבן ואמר לי זה חוטיני ואמרתי לו שלא יטריד אותי**" (ע' 1, ש' 17-16). המתלוננת אמרה למשיב שהוא לא מפחד אותה עם הסcin והוא השיב "**זה לא בשבייל בכלל, והוא אמר שזה בשבייל מישחו אחר...**" (ע' 2, ש' 21-19). עוד ציינה שבגיל 15 המשיב נגע בה וניסה להרים לה את החולצה ואם לא הייתה עצרת אותו היה אונס אותה (ע' 2, ש' 34-28; ע' 3, ש' 69-60), אלא שלא סיפרה או התלוננה על המקרא מכיוון שהיתה קטינה וחששה שאימה

תעניש אותה, ולאימה ספירה על כך בשבועיים לפני האירוע (ע' 2, ש' 46-40). בשבועיים לפני האירוע המשיב ראה אותה מתחת לבניין שבו היא מתגוררת וניסה לשוחח עמה, והוא הצעיקה בטלפון את אימה שירדה ודרשה מהמשיב שלא יפנה אליה וככל שהדבר ישנה בכוונתם לפנות למשטרה (ע' 2 טיפה, ע' 3 רישא). כאשר נשאלת האם המשיב איים עליו עם הסיכון השיבה "**לא הוא רק פתח אותה והחזיק אותה ביד**" (ע' 3, ש' 73-72). המתלוננת מסרה שהיא מרגישה מאוימת על ידי המשיב "... אני פוחדת שהוא ישמש בסיכון" (ע' 3, ש' 39-90).

ב. אמה של המתלוננת מסרה בחקירהה בתחנת המשטרה שנערכה ביום 9.8.2017, כי המתלוננת ספירה לה על האירוע שהתרחש לפני 3 שנים, אם כי בקצרה, וטענה שהמתלוננת מאוד סגורה (ע' 1, ש' 10-6; ע' 2, ש' 19). המתלוננת ספירה לה שהמשיב "**החזיק סיכון יפנית ואימס עליה עם הסיכון והוציא את הסיכון ואמרה (צ"ל- אמר"- מ.ה.) שאסור להתחיל אותו משחו צזה...**" (ע' 2, ש' 27-26). בשבועיים לפני האירוע, כאשר הייתה בדירה, שמעה צעקות ואת קולה של המתלוננת שהתווכחה עם משהו, ירדה למיטה ורأتה של המתלוננת מתווכחת עם המשיב, שאלת אותה איזה הוא רוצה והוא השיב שאינו רוצה כלום, והוא דרשנו שלא יתקרב אליה. המתלוננת הטיחה בו בפניה כי ניסה לאנוס אותה אך המשיב הכחיש זאת (ע' 2, ש' 35-31). האם זיהתה את המשיב לפי תמונה שהוצגה בפניה (ע' 2, ש' 41-40).

ג. המשיב, בחקירהו מיום 8.8.2017, הכחיש מכל וכל היכרות מוקדמת עם המשיבה, וכן את תוכני השיחה שנערכה ביניהם באירוע הנדון, לטענת המתלוננת, ובכלל זה שהוציא סיכון יפנית אותה בפניה, ולטענתו ראה אותה לראשונה באירוע הנדון, כאשר היא זו שפנתה אליו מיזמתה ושאלת האם הוא זוכר שהתחילה אתה שהייתה בת 15 והוא השיב לה שהיא טועה, ונענה על ידה שבכונתה לפנות למשטרה, והשיב שהיא יכולה לפנות למשטרה (ע' 2, ש' 19-17), ובהמשך טען שפנתה אליו ואמרה "**מה קורה חtiny...?**" (ע' 3, ש' 31). עוד טען שצילמה אותו והפיצה את תമונתו באינסטגרם והציגו אותו כפודיפיל.

עם זאת, בהמשך, לקרה סיום חקירתו, חזר באופן חלקי מהכחשתו הגורפת וכאשר נשאל מדוע ביקש ממנו סליחה אם לטענתו לא ניסה לאנוס אותה, השיב שפחד שתפונה למשטרה והואילך לכלא על כלום (ע' 5, ש' 131-127). בהמשך הודה שפגש אותה לפני שלוש שנים אך היה לא משכח אותו והוא נתקע עמה את הקשר. "... הכרתי אותה **לפני כמה שנים לפני 3 שנים נפגשתי אתה והוא לא משכח אותי ונתקמתי איתה קשר**" (ע' 6, ש' 136-135). כאשר התבקש להבהיר לגבי השינוי שחל בගרטסו באשר לקיומו של המפגש לפני שלוש שנים, חזר וטען שפגש עמה לראשונה באירוע הנדון ועד אז לא הכיר אותה (ע' 6, ש' 145-137), ובהמשך ניאץ את המשטרה באמצעות שנות שמצאת לנקון להוtier אותן בפרוטוקול החקירה (ע' 6, ש' 148-146).

ד. בחקירהו שנערכה ביום 10.8.2017 הושמעו בפניה המשיב שיחות שנערכו בין המתלוננת לביןו, והוקלטו על ידה. המשיב הכחיש כי הקול שנשמע בשיחות הינו קולו, אך עם זאת הודה כי חלק מהתכנים שהושמעו בפניה אכן נאמרו על ידו. "**ש. היא אומרת לך שהוא תפנה למשטרה ואתה עונה שאתה לא שם אין אל** (צ"ל- "על"- מ.ה.) המשטרה, **תגובהך? ת. אמרתי לה את זה נכון שניין לא מפחד משטרתך כי אני לא עשית כלום**

ואני מבקש סליחה" (ע' 2, ש' 19-18). "ש. אני ממשיע לך קטע רביעי בו אתה אומר לך (צ"ל - "לה" - מ.ה.) מה שהיא מת את לא סולחת לי, למה אתה מתכוון? ת. אני אמרתי לה סליחה מרוב פחד כי אני לא מכיר את הבוחרה קיבלת פחד מה נסגר איתך מה את רוצה ממני" (ע' 3, ש' 37-35). בהמשך הבהיר שקו לו נשמע בהקלטה או שאמר למתלוננת ש"מה שהיא מת" (ע' 3, ש' 45-44).

ה. יצא אפוא שהמשיב ניסה להרחק עצמו מהמתלוננת, מהairoו, ומהפגש לפני שלוש שנים, הבהיר את תוכני השיחות שהתקיימו ביניהם, לפי גרסתה, ובכלל זה טען כי הקול הנשמע בהקלטה אינו קו לו, אלא שיש לשים לב כי בחקירה הראשונה חזר בו מהכחשתו הgorפת שלפיה לא הכיר את המתלוננת טרם האiroו הנדזון, וטען שהכיר אותה לפני שלוש שנים, אלא שלא הייתה לטעמו ולכן ניתק ממנה מגע, וחיף הכחשתו כי קו לו נשמע בהקלטות האמורות, והודה כי אכן אמר חלק מהתכנים שהוקלטו והוצגו בפניו.

ו. גרסתה של המתלוננת בחקירה, נתמכת בחלוקת, על פני הדברים, בחקירה של אמה שלפיה כשובעים לפני האiroו הנדזון נכחנה בעימות שנערך מתחת לדירתה בין בתה לבין המשיב, ודרשה ממנו שלא יצור עמה קשר, והודעתה כי המתלוננת סיירה לה על התרחשויות האiroו לפני שלוש שנים כאשר הייתה בגיל 15, אם כי נראה שלא נמסרו לה כל הפרטים שאוטם צינה המתלוננת.

ז. תימוכין נוספים לגרסת המתלוננת ניתן למצוא בהודעה שלשלחה מהטלפון הנידידי שלה, סימון, בעת התרחשויות האiroו, בשיחות שהוקלטו, וצלומו של המשיב על ידה בעת האiroו, כך לטענתה.

המתלוננת רשמה בהודעה, בין היתר, כי- "הבן אדם אנס אותו כמעט **לפנוי 3 שנים** ... אמרתי לו לא להתקרב ... ושוב מתקרב אליו והוא אמר שהוא שם זין על המשטרה הוא עבריין תגיד לו שייעזוב אותו ... יש לו סיכון ... הוא סתום פתח סיכון ... יפנית ... (אמר) מי שמתעסק איתי חבל לו על הזמן ...".

בתמילוי השיחות שהוקלטו צין, בין היתר, כדלקמן- "חווד: תגידו שלום מה יש לך? מתלוננת: לא רוצה. חווד: מה שהיא מזמן מת. מתלוננת: לא זה לא מזמן ממי. חוות: למה זה לא מת. מתלוננת: תשחרר...". (הקלטה 1).

"מתלוננת: אמרתי לך לא לפנות אליו חוות: בפייסבוק. מתלוננת: גם לא בפייסבוק... . חוות: אני שם זין. מתלוננת: מה זה שם זין. חוות: אני שם על המשטרה. חוות: אני לא עשית לך כלום מה שהיא מזמן מת. מתלוננת: עכשו לא עשית לי כלום, רק אתה באת אליו עם סיכון התחלת להפחיד אותי, יאללה אם הייתי הולכת למשטרה עכשו יאללה. חוות: נו אז מה, אני בעיתתי אני. אני בן אדם בעיתתי מה לעשות. למה אני בנאדם בעיתתי מה. מתלוננת: למה אתה מוציא סיכון אתה רוצה לדקור בנאדם. חוות: לא מה פתאום לא עלייך חס וחלילה. מתלוננת: מול העיניים שלי. חוות: לא זה לא עלייך, לא עלייך (הקלטה 2).

"... . מתלוננת: אל תפנה אליו. חוות: אבל מה שהיא מזמן מת. מתלוננת: מה שהיא מזמן מת, לא נשאר צלקת לכל החיים חוות: סליחה, סליחה תנוי יד. מתלוננת: לא מה אתה חושב זה צלקת הדבר זהה היה. חוות: בסדר זהו לא נוגע בר, זהו לא בכוח זהו. מתלוננת: הייתם בת 15

כו. חשוד: נו ועכשו את לא סולחת לי את לא סולחת לי. מתלוננת: לא (קלטת 4; הדgesות שלו-מ.ה.).

יש לשים לב שהמשיב-vrker לפי המិוחס לו- ביקש את סולחתה של המתלוננת על מה שאירע בהיותה בגיל 15, וחזר מספר פעמיים על המשפט "מה שהי מזמן מת", ויש בכך כדי לקשור אותו, על פניו הדברים, להיכרות מוקדמת עמה ולאירוע שהתרחש לטענתה לפני מספר שנים.

את ועוד. כאשר המתלוננת שאלת המשיב למה הוציא סכין והאם בכונתו לדקור מאן דהוא, המשיב לא הבהיר את עצם הטענה שלפיה הוציא סכין והציגה בפני המתלוננת, דבר המתבקש כאשר מדובר בטענה שאין בה ממש, אלא טען שהוצאתה אינה נוגעת למתלוננת. **"זה לא עלייך לא עלייך".**

בעימות שנערך בין המתלוננת למשיב ביום 10.8.2017 המתלוננת חזרה על עיקרי גרסתה אלא שהמשיב חזר והבהיר את טענותיה, וטען שהוא זו שפنته אליו וטענה שחייב אותה לפני מספר שנים אלא שהסביר לה שלא מדובר בו, וככל הנראה היא מתבללת בינו לבין מהهو אחר (ע' 2, ש' 25; ע' 3, ש' 59-58). אלא שגם במהלך העימות קשר את עצמו לעניינים מסוימים שהזכרו בגרסתה, שלא עלו בגרסהות המוקדמות שהמשיב שטה בפני החוקרים. המתלוננת טענה בעימות, בין היתר, כי המשיב שאל אותה בעת האירוע הנדון האם היא לובשת חוטיני (ע' 3, ש' 56), והמשיב ציין- **שאלתי אותה מה את לובשת חוטיני, זה היה בולט לא בקטע של להטריד אותה** (ע' 4, ש' 72-71). בהמשך הבהיר שהיא הייתה לו סכין ועם זאת ציין- **"אמרתי להשמי שמתעסק איתי ומנסה לפגוע بي חבל לו על הזמן"** (ע' 4, ש' 77; ע' 84-83), באופן המתישב עם גרסתה של המתלוננת בחקרתה מיום 3.8.2017 "... ואיים עלי ואמרשמי שמתעסק אתן חבל לו על הזמן ..." (ע' 1, ש' 9).

ראוי לציין כי המתלוננת הגישה את התלונה בתחנת המשטרה בסמוך ממש לאחר קרות האירוע הנטען, ועדותה נגבהה ממנה בשעה 11:17.

באת כוחו של המשיב טענה כי היחיד שעלה המתלוננת שלחה את ההודעה באמצעות הטלפון הננייד במהלך האירוע לא זמן לחקירה, אלא שהוצג צילום של ההודעה כפי שזו נרשמה על ידי המתלוננת במועד האירוע (15:53-15:45), צילום תמונה של המשיב בטלפון הננייד (15:50), ותשובה של מקבל ההודעה (15:52), ובנסיבות העניין ספק בעיני האם אי זימנו לחקירה מהוות כרsum של ממש בחומר הראיות.

יא. המשיב, באמצעות באת כוחו, טען להעדרן של ראיות של ממש ה证实ות בטענה לביצוע מעשה מגונה של המשיב במתלוננת כאשר הייתה בגיל 15, אלא שענין זה לא כלל במסגרת כתוב האישום, ומכל מקום המשיב קשר את עצמו להיכרות מוקדמת עם המתלוננת לפני כשלוש שנים בחקרתו הראשונה (לאחר שהבהיר זאת מכל וכל), אך טען כי לא הייתה לטעמו ולכן ניתק מגע, ובשיחות שהוקלטווחר אמר- vrker לפי המិוחס לו- כי מה שהי בעבר מת, ביקש את סולחתה של המתלוננת, ובשים לב לתכני השיחה לא מן הנמנע שניתן לקשור אמרות אלה לאירוע הנטען.

יב. המשיב, באמצעות באת כוחו, טען שלא נמצא ראייה של ממש לגבי הימצאותה של סכין ברשותו בעת האירוע, או שהציג סכין בפני המתלוננת תוך שימוש איזומים, ובתמונה שצולמה על ידי המתלוננת במועד האירוע,vrker לפי הטענה, נראה מחזק בידו עיתון אך לא

סcin. יש לשים לב לטענת המתלוננת כי המשיב הוציא סcin יפנית כחולת מכיסו, פתח אותה, השמיע דברי איום והכנס את הסcin לכיסו (חקירתה, 3.8.2017, ע' 1, ש' 9-8). המתלוננת רשמה בהודעה שלחה לידי בmouth התרחשות האירוע כי המשיב פתח לידי סcin, וכאשר שאלה אותו למה הוציא סcin והאם בכוונתו לזכור מאן דהוא הוא לא הבהיר את הטענה והשיב שהסcin לא כוונה אליה.

יג. המשיב טען כי המתלוננת לא זיהתה אותו באותו הזמן והמלא וסבירה שהוא הינו נסימ ישראל בעוד ששמו נחמן ישראל יוסף, ולטעמו היא מבלבת בין לבין משה אחר המתלוננת טענה בעימות שהמשיב מסר לה שמו ישראל נסימ . "הוא אמר לי שהוא ישראל נסימ" (עימות, ע' 2, ש' 27). מכל מקום, סבורני שאין מקום לומר לעניין זה משקל של ממש בשלב זה של ההליך המשפטי מכיוון שאין חולק כי המשיב היה מעורב באירוע הנדון, והוא אף נפגש עם המתלוננת לפני מספר שנים אלא שלא לדבריו לא הייתה לטעםו וכן ניתק את הקשר (חקירתו מיום 8.8.2017, ע' 6, ש' 135-136).

יד. בתווך של המשיב טענה שמצו הכספי אינו שפיר אך לא ביקשה להעמידו לבדיקה אצל הפסיכיאטר המחויז לאור התנגדותו של מרשה.

ראוי לציין כי המשיב העמד לדין בגין עבירות שונות במהלך השנים 2014 ו-2015, הורשע ונגזר עליו דין, ולא צוין שאין לו יכול לעמוד לדין מחמת מחלת נפש.

להשלמת התמונה addCriterion כי המשיב העמד לדין בגין עבירות שונות בשנים 2008, 2009, 2010 ו- 2011 (בבית המשפט לנער) ובשנת 2012, צוין כי אין לו יכול לעמוד לדין מחמת מחלת נפש בכל העבירות.

טו. המשיב, באמצעות בתווך, טען כי המתלוננת רודפת אותו, אך לא מצאתו לכך תימוכין של ממש בחומר החקירה.

8. מהמקובץ לעיל סבורני שקיימות ראיות שיכל וobilio להרשעתו של המשיב, וגם אם אין שחל כרטום בחלק מהראיות, באופן המתישב עם טענת בתווך של המשיב בעניין זה, יכול הדבר יקים הגנה למשיב במשפטו, אך אין מדובר בנסיבות היורד לשורש העניין שיש בו כדי לפגום בלבת האישומים, ככל שהדברים גראים בשלב זה של ההליך המשפטי.

9. באשר למסוכנות שיכל ונש��ת מהמשיב כלפי המתלוננת, לאחר שבחניתי את כל שהובא בפניי הגעתי לכל מסקנה שאין להקל בה ראש.

המתלוננת טענה כי המשיב הראה לה סcin יפנית, פתח אותה, השמיע דברי איום "... מי שמתעסק איתי חבל לו על הזמן...", והכנס את הסcin לכיסו (חקירתה, ע' 1, ש' 9-8), יש לחתך לכך את המשקל המתאים.

המשיב השמיע איום כלפי המתלוננת בעימות שנערך ביניהם. "... אני יודע היכן את גרה אני ביררתי עלייך" (ע' 2, ש' 33). בمعנה לשאלת החוקר האם הוא מאמין על המתלוננת בפניו השיב "היא לא תפרנס תמורה שלי ותכתב עלי אני אנט..." (ע' 2, ש' 34; ע' 3, ש' 35). בהמשך אישר שאמר למתלוננת באירוע הנדון כי "... מי שמתעסק איתי יונסה לפגוע بي חבל על הזמן" (ע' 4, ש' 77), ובהמשך "... אמרתי לה מי שיפגע בי יחתוץ (צ"ל - "יחטוף"- מה.) אני יהרס לו את החיים" (ע' 4, ש' 84-83). בהמשך טען שאין בכוונתו לפגוע במתלוננת (ע' 4, ש' 87).

התרשמתי כי המשיב נוטה להתפרצויות זעם ומתקשה לשמור על מגנו, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בדברים שאמר

בחקירותו, ומצאתי לנכון להביא רק חלק מהדברים "... אַנְּיָ ... אַנְּיָ ... וְאַנְּיָ מָאִים עַלְּךָ
אַל תָּאִים עַלְּכָה, אַל תִּסְתַּכֵּל אַלְּכָי" ככה (הנ"ל פונה לחוקר דוד תנור) (8.8.2017, ע' 6, ש'
147-148). בהערת החוקר בעימות "...חִשּׁוֹד צָעוֹק וְמַעֲוֹת אֶת פְּנֵי אַנְּיָ יָאַכֵּל אָוֹתָךְ בְּלִי מְלֹחַ ...", וראו גם
את המשך דבריו לחוקר (עימות; 10.8.2017; ע' 5, ש' 104-102). הערת החוקר בתום העימות- "המתלוננת"
עוֹזְבָתָה אֶת הַמִּשְׂרָד וְאַנְּיָ מְפַسֵּיךְ אֶת הַעִימָּות לְחַשֵּׁשׁ לְשָׁלוֹם הַמְּתַלּוֹנָה (ש' 105-106).

בתום הדיון שנערך בפניי ביום 16.8.2017 המשיב החל להתפרע ונציג יחידת נחשות נאלצו להשתלט עליו (ראו
הערת בפרוטוקול הדיון, ע' 10, ש' 10).

למשיב עבר פלייל בהיקף נכבד, וכך שצוו לעיל ננקטו כנגדו הליכים פלייליים שונים במהלך השנים. כך למשל-
המשיב הורשע ביום 3.3.2015 בבית משפט השלום באxxxxx (ת"פ 33466-10-14) בגין עבירות של איומים
והזק לרכוש בمزיד, ונגזרו עליו מאסר בפועל, מסר MOTNAHA וצו התחייבות להימנע מעבירה. המשיב הורשע
ביום 23.12.2015 בבית משפט השלום באשקלון (ת"פ 23823-09-15) בגין עבירת איומים, ונגזרו עליו מאסר
בפועל, מסר MOTNAHA, צו התחייבות להימנע מעבירה והפעלת התחייבות להימנע מעבירה. המשיב הורשע ביום
12.7.2016 בית משפט השלום באשקלון (ת"פ 27395-05-16) בגין עבירות של איומים ותקיפה סתם, ונגזר
דין למסר MOTNAHA. המשיב הורשע ביום 3.11.2016 בית משפט השלום באשקלון (ת"פ 45539-07-15) בגין
UBEIROT של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים ותקיפה סתם, ונגזרו עליו מאסר בפועל, מסר MOTNAHA,
והפעלת מסר MOTNAHA.

בנגד המשיב תלויים ועומדים שני הליכים פלייליים נוספים. ת"פ 17-07-40344-07-07 בית משפט השלום בקריית גת,
 בגין UBIROT של איומים (3 UBIROT) והזק לרכוש בمزיד, ות"פ 15-03-46360-03-15 בית משפט השלום בקריית גת,
 בגין UBIROT של איומים (2 UBIROT) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

10. מהמקובץ לעיל, סבורני שלא ניתן להקל ראש במסוכנות הנשקפת מהמשיב כלפי המתלוננת, ועם זאת,
ולאחר שהקלתי את כל הנתונים הרלבנטיים, סבורני שיש מקום לבחון אפשרות לשחרור המשיב לחופת
מעצר הולמת, בכפוף לקבלת תסקير שירותי המבחן באשר למסוכנות הנשקפת מהנאשם כלפי המתלוננת,
כשירותם של העביבים המוצעים, וחופת המעצר.

על חופת המעצר להיות הדקה ויעלה באמצעות שני מפקחים שירות המבחן ובית המשפט יתרשומו כי יש
באפשרות לפקח על המשיב ובאופן שיטתי ניתוק קשר מוחלט בין המתלוננת, וכי יכול שיש לבחון את
מקום החולפה מחוץ לעיר xxxx שבה מתגוררים המתלוננת והמשיב.

באת כוח המשיב הצעה ערבים את אמו ודודה של המשיב, שטרם נבחנו בהליך זה, ולטעמי יש לבחון האם אמו
של המשיב מסוגלת להיות מפקחת ייעילה וסמכותית על המשיב בשים לב למעורבותו של המשיב בפליליים עוד
בחיותו קטין.

שירות המבחן מתבקש להגיש את התסקיר תוך 21 ימים.

11. ב"כ המשיב ימציא את פרטי העביבים המוצעים ופרטיה ההתקשרות עימם ללא דיחוי לתיק בית המשפט.
12. המזיכרות מתבקשת להמציא את ההחלטה לשירות המבחן.

13. המזיכרות מתבקשת לקבוע משימה לבדיקה מסמכים בעוד 21 ימים ביוםנה של כב' השופטת ענת חולתה.

14. **ההחלטה תוקרא בפני הצדדים על ידי כב' השופט אבישי זבולון ביום 22.8.2017, בשעה 10:30.**

חומר החקירה יוחזר בהמשך לתביעה באמצעות המזיכירות.

ניתנה היום, ל' אב תשע"ז, 22 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.